

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΧΩΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΓΗΠΕΔΟ ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΧΩΡΙΟΥ

«ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΡΑΝΤΖΑΛΗΣ»

Η ΑΒΑΣΤΑΧΤΗ ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ ΜΙΑΣ ΟΝΟΜΑΤΟΔΟΣΙΑΣ

Το Νέο Σιδηροχώρι φημίζεται για την Ιστορία του, την πολιτιστική του παράδοση και τους νοικοκυραίους κατοίκους του. Υπήρξαν σπουδαίοι Σιδηροχωρίτες που άφησαν το όνομά τους παρακαταθήκη στην Ιστορία του χωριού, που ξεκινά από την παλιά πατρίδα το Σαμμακόβι της Ανατολικής Θράκης.

Ας θυμηθούμε τους Ξενοκράτες, τους Κύρκους, τους Κιακίδηδες, ανθρώπους που τίμησαν με την πορεία της ζωής τους, τους αγώνες τους για την Ελευθερία και την κοινωνική και οικονομική προσφορά τους, την ιστορία του χωριού του παλιού και του νέου.

Η κεντρική οδός του Νέου Σιδηροχωρίου φέρει το όνομα του Περικλή Κιακίδη του εκτελεσθέντος Δημάρχου Σαμμακοβίου από τους Νεότουρκους το 1915. Το όνομά του μαζί με τα ονόματα των άλλων 18 ομογενών μας που εκτελέστηκαν μαζί του το 1915 κοσμούν το κεντρικό Ηρώον του Νέου Σιδηροχωρίου.

Στο Ηρώον στην είσοδο του χωριού είναι σκαλισμένα τιμές ένεκεν τα ονόματα των Σαμμακοβιτών που θυσιάστηκαν κατά την Μικρασιατική εκστρατεία 1920-1922.

Το Πολυχρόνιο Δημοτικό Σχολείο Νέου Σιδηροχωρίου φέρει το όνομα της μεγάλης Δωρήτριας Πολυχρόνη Ταρσής, που χρηματοδότησε την ανέγερσή του.

Το ζεύγος Ιωακείμ και Δέσποινας Δέλλιου συνεχίζοντας το έργο της θείας και μητέρας τους Βαλεντίνης Πατσικόζογλου και Χρυσής Ιωακείμ χρηματοδότησε με μεγάλα ποσά την ανέγερση του νέου Ιερού Ναού Αγίου Θεοδώρου του Στρατηλάτη, πολιούχου του χωριού.

Ο Λεωνίδας Κύρκος, ο Κωνσταντίνος Κιακίδης, ο Ευάγγελος Τσάνταλης και ο Στέλιος Παπαθεμελής ανακηρύχθηκαν επίτιμοι δημότες Νέου Σιδηροχωρίου μαζί με τους προηγούμενους σε ένδειξη ευγνωμοσύνης και τιμής για την μεγάλη τους προσφορά στην πολιτιστική, πνευματική και οικονομική ανέλιξη της Κοινότητας Νέου Σιδηροχωρίου.

Η προαγωγή της Κοινότητας σε Δήμο Νέου Σιδηροχωρίου από το 2000 ως το 2010 ανέβασε σε άλλα επίπεδα την αναπτυξιακή πορεία της περιοχής

δημιουργώντας τεχνικά έργα και υποδομές που βελτίωσαν πάρα πολύ την ποιότητα ζωής των κατοίκων.

Από την κατάργηση του Δήμου Νέου Σιδηροχωρίου από το 2011 και μετά άρχισε μια διαρκής πληθυσμιακή συρρίκνωση, που συνοδεύτηκε από την αντίστοιχη πολιτιστική, κοινωνική και οικονομική υποβάθμιση του τόπου.

Οι κάτοικοι του Νέου Σιδηροχωρίου από 891 το 2001 έμειναν 436 το 2021 και την ίδια φθίνουσα πορεία ακολούθησαν και τα άλλα χωριά του Δήμου Καλαμόκαστρο ,Νέα Αδριανή, Μαυρομάτι, Μικρό Δουκάτο, Μεγάλο Δουκάτο, Άγιοι Θεόδωροι και Παγούρια.

Η εκπροσώπηση της περιοχής στη Διοίκηση του Δήμου Κομοτηνής ήταν από το 2011 και μετά αμελητέα έως ανύπαρκτη και οι εκπρόσωποι δεν είχαν το πολιτικό ανάστημα ούτε την δυναμικότητα να προωθήσουν έργα ανάπτυξης ούτε καν συντήρησης των υφισταμένων έργων και υποδομών του πρώην Δήμου.

Η αναστολή λειτουργίας του Γυμνασίου Νέου Σιδηροχωρίου και η υπολειτουργία του Παιδικού Σταθμού είναι ενδεικτικά παραδείγματα που δείχνουν την σταδιακή πληθυσμιακή γήρανση και την περιθωριοποίηση του χωριού.

Ο Διοικητικός μηχανισμός του Δήμου Κομοτηνής είναι απρόσωπος , απόμακρος και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι αδιάφοροι για τις αναπτυξιακές ανάγκες της υπαίθρου και της δημιουργίας έργων πνοής αναπτυξιακού χαρακτήρα τουλάχιστον στα κεφαλοχώρια που έχουν ανάγκη να αναζωογονηθούν.

Έτσι η τοπική κοινωνία, που ζει και δραστηριοποιείται ακόμη στα χωριά χωρίς εμπνευσμένη και ικανή εκπροσώπηση χειραγωγείται από φιλόδοξους ηγετίσκους που με κάποια κομματική ταμπέλα εκλέγονται και προωθούν τις αμφίβολης αξίας επιδιώξεις τους.

Μια τέτοια περίπτωση είναι και η ονοματοδοσία του γηπέδου Νέου Σιδηροχωρίου σε «Ιωάννης Στράντζαλης» που έγινε με συνοπτικές διαδικασίες με πρόταση του τριμελούς Τοπικού Συμβουλίου το 2014 και προκαλεί φαιδρότητα στους συγχωριανούς και απορία στους συμπατριώτες για το σκεπτικό της.

Η επικαλούμενη στην απόφαση 25ετής ανιδιοτελής προσφορά του συμπαθούς κατά τα άλλα Γιάννη, ως φροντιστή του γηπέδου Νέου Σιδηροχωρίου, είναι ένα απόλυτο ψεύδος, γιατί τη φροντίδα του Δημοτικού γηπέδου είχε ο Δήμος Νέου Σιδηροχωρίου τουλάχιστον κατά την 16ετή θητεία μου ως Προέδρου και ως Δημάρχου Νέου Σιδηροχωρίου από το 1995 ως και το 2010. Όλα αυτά τα χρόνια υπήρχε υπεύθυνος εργάτης καθαριότητας που πληρωνόταν από το Δήμο για να φροντίζει την κοπή του χορτοτάπητα (που έγινε το 2001) και το πότισμά του καθώς και την καθαριότητα του χώρου έχοντας στη διάθεσή του τα μηχανήματα του Δήμου και το τεχνικό προσωπικό του, όπου χρειαζόταν.

Για ποια 25ετία μιλούν οι Τοπικοί Σύμβουλοι που πρότειναν αυτό το όνομα αλλά και τα μέλη των Συλλόγων που συνυπέγραψαν τόσο πρόχειρα πανομοιότυπες αποφάσεις;

Και δεν είναι μόνο η συντήρηση του γηπέδου στο οποίο η ποδοσφαιρική ομάδα είναι φιλοξενούμενη και όχι ιδιοκτήτης για να αποφασίζει και να επιβάλλει τις απαιτήσεις της. Η ίδια η ομάδα επιχορηγούνταν οικονομικά από τον Δήμο Νέου Σιδηροχωρίου, ο οποίος επιπλέον κάλυπτε όλα τα έξοδα θέρμανσης, εξοπλισμού και ειδών καθαριότητας των αποδυτηρίων της. Ο Δήμος Νέου Σιδηροχωρίου επίσης διαθέτοντας το Λεωφορείο του με οδηγό κάλυπτε τις μετακινήσεις της ομάδας.

Σε ένα γήπεδο λοιπόν που παρέδωσε ο Δήμος Νέου Σιδηροχωρίου ως κόσμημα για το Νέο Σιδηροχώρι με χορτοτάπητα, κερκίδες, ηλεκτροφωτισμό, γυμναστήριο, βοηθητικό γήπεδο, ανακαινισμένα αποδυτήρια με κυλικείο και τεχνικό εξοπλισμό συντήρησης ήρθε το Τοπικό Συμβούλιο αλλά και ο Δήμος Κομοτηνής εν αγνοία της τοπικής κοινωνίας και με ατεκμηρίωτα στοιχεία να κάνει εγκαίρως ονοματοδοσία με ένα όνομα άστοχο, ρηχό, πρόχειρο και κοντόφθαλμο χωρίς στοιχειώδη σεβασμό στον Δήμο Νέου Σιδηροχωρίου που ως κτήτορας και θεμελιωτής του συγκεκριμένου έργου ήταν ο μόνος που είχε ηθικό δικαίωμα να αποφασίσει την ονοματοδοσία αν υπήρχε σπουδαίος λόγος να τιμηθεί κάποιος ευπατρίδης Σιδηροχωρίτης όπως οι προαναφερθέντες.

Το Δημοτικό Συμβούλιο Κομοτηνής επισημοποίησε με απόφασή του την πρόταση του Τοπικού Συμβουλίου ψηφίζοντας ομόφωνα μεν αλλά αφήφιστα και αδιάφορα και ενώ οι Σύμβουλοι αποχωρούσαν χωρίς ιδιαίτερη συζήτηση ούτε καν στοιχειώδη αναφορά στο έργο του τιμώμενου προσώπου.

Έτσι γράφουν ιστορία οι παρέες όταν διοικούν.

Σκέφτηκαν άραγε αν το όνομα που έδωσαν είναι αντάξιο με τις προσωπικότητες που ανέδειξε η ιστορία του χωριού;

Είναι το πρότυπο που θα οδηγήσει τους νέους να ασχοληθούν με τον αθλητισμό και θα προβάλλει το χωριό στην περιοχή;

Εμπεδώθηκε στη συνείδηση της τοπικής κοινωνίας η σπουδαία προσφορά του προσώπου, που κατέστησε αναγκαία την ανακήρυξή του σε ευεργέτη ώστε το όνομά του να κοσμή ένα Δημοτικό γήπεδο;

Ας είναι λοιπόν περήφανοι για την απόφασή τους όσοι αποφάσισαν την ονοματοδοσία αλλά ας αναρωτηθούν γιατί ποτέ δεν πρόκειται με τέτοιες πρόχειρες αποφάσεις να προσελκύσουν άξιους ανθρώπους με θεσμικό ρόλο, που θα ενσκήψουν και θα ενδιαφερθούν για τα προβλήματα της περιοχής.

Τελειώνοντας ας θυμηθούμε το παλιό όνομα του Νέου Σιδηροχωρίου που ήταν Σχοινιά. Το 1924 οι πρώτοι πρόσφυγες ονόμασαν το χωριό Σχοινιά με την άδολη αφέλειά τους γιατί έμεναν σε σκηνές αρχικά. Ευτυχώς μετά από 50 χρόνια και με την επιμονή της Δωρήτριας του Σχολείου το χωριό μετονομάστηκε σε Νέο Σιδηροχώρι και αποκαταστάθηκε η ιστορική μνήμη.

Εύχομαι να μην περάσουν 50 χρόνια για να καταλάβουν όλοι την προχειρότητα της ονομασίας του γηπέδου .

Με πόνο ψυχής και αίσθημα χρέους σε εκείνους που έφυγαν και που μαζί τους αγωνίστηκα για να δώσουμε στον τόπο μας την θέση που του αξίζει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ
Π. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΧΩΡΙΟΥ